

De opzet van een eco-dorp (3) - nu even niet...

Door Cynthia van Asten

Nogal teleurgesteld reden we na het introductieweekend van het ecodorp terug naar ons nu lege huis. Huur opgezegd, alles ingepakt en even geen toekomst. Aan het eind van het introductieweekend werd duidelijk dat de kosten vele (tientallen) malen hoger uit zouden pakken dan in het begin geschetst.

Waren we dan zo naïef, dat we meteen onze spullen hadden ingepakt, nadat we de uitnodiging hadden gekregen om alvast op het eco-chateau te komen wonen?

Misschien, maar het voelde zo goed en alle plannen leken zo goed uitgewerkt.

Ondertussen zijn we zes weken verder en ligt er een iets ander beeld op tafel. Het beloofde kostenplaatje is nog niet door ons ontvangen, de door ons aangeboden hulp is afgewimpeld als zijnde 'te veel druk', en ook op de website lijkt het project tot een stilstand te zijn gekomen. Uiteraard kan ik niet zeggen wat er achter de schermen gebeurt en ik hoop je volgende maand een beter inzicht te kunnen geven.

Ter illustratie van het uitgewerkte project heb ik weer een foto van Peter Blok, de architect, toegevoegd.

Ecodorp - ontwerp: Peter Blok

Ondertussen zouden onze huiseigenaren hun prachtige huis Jacournassy, bovenop de Montagne Noir gelegen, graag op korte termijn willen verkopen.

Het is een huis uit de 17^e eeuw, enorm groot met hoge plafonds en grote raampartijen.

De huidige eigenaren hebben alle ramen en kozijnen vervangen en er een nieuw verwarmingssysteem ingezet en ook in de winter is het aangenaam toeven. Met 11 slaapkamers, twee woonkamers etc. is er iets heel moois van te maken. Het totale terrein omvat 19 hectare grond met bospartijen en landerijen voor paarden, schapen o.i.d..

Het prachtige huis Jacournassy

Wij hebben er twee jaar lang heel prettig gewoond. De vraagprijs is voor Nederlandse begrippen erg laag, dus mocht je interesse hebben, neem gerust contact met me op, dan verwijst ik je door naar de tussenpersoon.

Nu zijn wij er de mensen niet naar om bij de pakken neer te gaan zitten en dus hebben we ons campertje volgepakt en zijn vertrokken naar de zon.

Na twee dagen streken we neer in het prachtige natuurpark Doñana, in het zuiden van Spanje.

Onze oudste dochter Christel is begonnen met een vogeldeterminatieproject als thuisonderwijs en aangezien dit park een overwinterplek is voor veel vogels, leek ons dit een prima beginpunt.

Foeragerende lepelaars

En we kwamen goed aan onze trekken: rode patrijzen, zwarte ibissen, lepelaars, scholeksters, flamingo's, wilde eenden, pijlstaarten, blauwe reiger, rode en zwarte wouwen, blauwe eksters, ooievaars, steltkluften, roodborsttapuit, kleine zilverreigers, waterhoenen en huismussen.

En dat is meteen het leuke van thuisonderwijs: je leert er zelf zoveel van!

In het zuiden van Parque Doñana ligt een bijzonder dorpje - El Rocio, ingeklemd tussen brakwatermeren en zandduinen.

Het dorp brengt je terug in de tijd: zandwegen en saloons. De dorpelingen rijden trots op hun Andalusiërs van de ene bar naar de andere, worden op hun paard bediend en kunnen hun glaasjes op de hoge togen plaatsen.

De dorpelingen rijden trots op hun Andalusiërs van de ene bar naar de andere...

Een heel bijzondere plek, zeker voor onze jongste dochter, Lindsay, die dol op paarden is.

Met het omslaan van het weer zijn we naar de Algarve in Portugal vertrokken. Hier hebben we anderhalf jaar gewoond en het is leuk al die fijne plekken weer te zien. Dit vroege voorjaar is misschien wel de mooiste tijd van het jaar om in Portugal te zijn. Het regenseizoen is voorbij, alles is prachtig groen en met een temperatuur rond de 20 tot 25 graden is het zeer aangenaam.

De bomen staan in bloei, tot de vlier aan toe en overal is volop leven en bedrijvigheid.

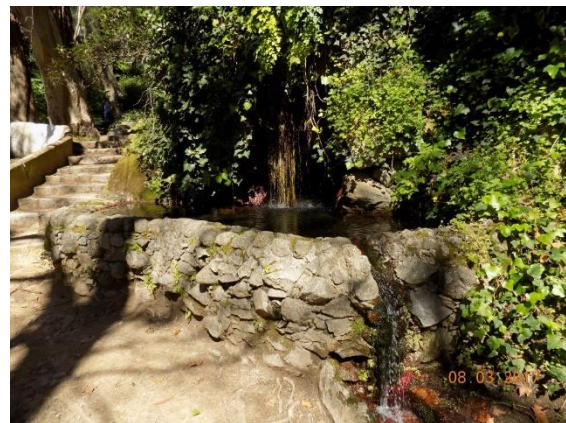

De ooievaars klepperen en maken hun nest, de zwaluwen zijn aan het nestelen en de kleine torenvalken doen hun paringsdans.

De meest bijzondere plek voor ons is wel Monchique, omdat die ons tijdens de droge en dorre zomers zoveel aan Frankrijk deed denken. Het is de enige berg van de Algarve, met een heel vitale waterbron waar wij altijd ons water haalden.

Om de bron heen is het een oase van groen. Waterpartijen met aronskelken, varens en eucalyptusbomen, omringd door een goed onderhouden bloemenpracht.

Monchique is ook een kuuroord en het dorpje bestaat voornamelijk uit hotels, wat ook het goed onderhouden parkje verklaart. Na het vullen van onze watervoorraad gaan we altijd even langs bij Monica, die een natuur Deco shop runt. We komen daar voor een gezellig praatje en het wederzijds uitwisselen van

knutselideeën. We zagen tot onze verrassing dat ze nog altijd de schelpenhangers heeft hangen die wij drie jaar geleden gemaakt hadden. Na een hele middag zijn we weer volgeladen met eucalyptuszaden, schors van de kurkeik en een blad van de aloë vera. De eucalyptuszaden ga ik gebruiken om geurhangers van te maken voor in huis en ik ga dit jaar proberen er ook olie van te trekken.

Met kurkbast kun je prachtige muurhangers maken. De aloë vera ligt in de vriezer (hopelijk gaat dat goed) en ook daar wil ik in de zomer olie van trekken; goed tegen zonnebrand en insectensteken.

En dan weer terug naar het strand. We hebben met de camper op de mooiste plekken overnacht, pal aan het strand of bovenop de prachtige kliffen.

Iedere morgen nieuwe schelpen verzameld om weer mooie knutsels en windhangers van te maken.

Bijgebruind en opgeladen zijn we nu weer in Nederland aangekomen. We zullen hier drie weken blijven om te werken en via internet huizen te zoeken.

Eind van de maand zullen we weer in Frankrijk met de camper rondtrekken, op zoek naar een mooi huurhuis voor de komende periode. Met dat als basis kunnen we weer verder werken aan onze droom: het neerzetten van een natuurwoning, hopelijk met meerdere mensen.

Het ecodorp is zeker niet uit zicht, hooguit op een andere plek en met een andere stijl: strobalen en leem.

Wordt vervolgd...

Cynthia van Asten

cynthia@essentialtogether.nl
